

Jak se čte pro Josefa Škvoreckého

Čte se již tradičně v září, při příležitosti spisovatelových narozenin, na různých místech, někdy více, někdy méně spjatých s jeho životem a dílem, v kavárně Prima sezóna, v hostinci Port Arthur, u Škvoreckého lavičky na náměstí... Letos četli jsme ale až 25. listopadu ve studovně náchodské knihovny, u kulatého stolu a mezi fotografiemi nedávno zesnulého Bronislava Hofmana, které připomínají listopadové události roku 89 tady v Náchodě a trochu i v Praze, a čtení začali jsme slovy Milana Kundery a taky Samožerbuchu o tom, jak vzniklo a kolik obrovské práce vykonalo Škvoreckých torontské nakladatelství pro zachování kontinuity české literatury v době komunistické totality.

A pak už se střídaly úryvky z korespondence s příběhem Rebeky ze Sedmiramenného svícnu, dialog Dannyho a Ireny z Prima sezóny s básněmi sbírky Dívka z Chicaga a jiné hříchy mládí a vzpomínkami paní Věry Tomanové, úryvky Ze života lepší společnosti s úryvky z Tankového praporu. Četli jsme s chutí, a tak snad i hezky, střídali se ve čtení s knihovníky, a když jsme nečetli, poslouchali jsme jazzové melodie v podání žáků náchodské ZUŠ. A tak příjemně uplynul podvečer nám a snad i všem posluchačům.

Bára Osobová a Viktor Tomek, Dan Kubrt, Verča Staňková a Zdíša Matysková, Karolína Maněnová, Lucka Thi Huong Mai Vu a Jindra Nývltová

